

Arrest

nr. 128 509 van 2 september 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 4 april 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 februari 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 mei 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 juni 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. VERHAEGEN loco advocaat K. VERSTREPEN en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Arabische, bezit u de Iraakse nationaliteit en heeft u steeds in Bagdad gewoond. U verklaarde problemen te kennen met een militie die ook uw oom zou ontvoerd hebben. Daarom verliet u op 10 oktober 2011 Irak en vroeg u op 6 november 2011 asiel aan in België. Er werd echter door het CGVS geen geloof gehecht aan uw vervolgrelaas waardoor u de Vluchtelingenstatus werd geweigerd. Ten gevolge de algemene onveilige situatie in Bagdad, uw plaats van herkomst, werd u op 28 november 2011 de subsidiaire beschermingsstatus toegekend (art.48/4, §2, c van de gecoördineerde Vreemdelingenwet).

Op 12 december 2013 werd de Commissaris-generaal in kennis gesteld van bepaalde informatie die in verband met de subsidiaire beschermingsstatus, die u werd toegekend, in aanmerking moet worden genomen. Uit deze informatie van de Belgische federale politie blijkt dat u over de Bulgaarse nationaliteit beschikt en een Bulgaars paspoort bezit.

B. Motivering

Op grond van deze informatie, die aan het administratief dossier werd toegevoegd, werd besloten na te gaan of de subsidiaire beschermingsstatus die u voordien werd toegekend nog op u van toepassing is.

Artikel 57/6, eerste lid, 7° van de Vreemdelingenwet stipuleert dat de Commissaris generaal bevoegd is de subsidiaire beschermingsstatus in te trekken ten aanzien van een vreemdeling die de subsidiaire beschermingsstatus heeft verkregen ten gevolge van feiten die hij heeft achtergehouden of verkeerd heeft weergegeven en die doorslaggevend waren voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Zulks blijkt in casu van toepassing te zijn.

Uit het administratief dossier blijkt immers dat u over de Bulgaarse nationaliteit beschikt en aldus een beroep kan doen op de bescherming van de Bulgaarse autoriteiten. Dit heeft u tijdens uw eerste interview op het CGVS echter achtergehouden (CGVS gehoorverslag 22 november 2011) waardoor enkel uw vrees ten aanzien van Irak werd beoordeeld zonder rekening te houden met uw Bulgaar staatsburgerschap. Een asielzoeker moet in eerste instantie de bescherming inroepen van het land waarvan hij de nationaliteit bezit alvorens beroep te doen op internationale bescherming. In uw concreet geval wil dit zeggen dat u zich kan en moet richten tot de Bulgaarse autoriteiten.

U werd opgeroepen door het Commissariaat-generaal teneinde hierover verduidelijking te verschaffen. U hebt echter geen gevolg gegeven aan het aangetekend schrijven dat naar uw gekozen woonplaats werd gestuurd en u op 24 januari 2014 opriep, en u hebt evenmin een geldige reden meegedeeld ter rechtvaardiging van uw afwezigheid binnen een termijn van 15 dagen na de in de oproeping vastgestelde datum voor gehoor. Uit uw administratief dossier blijkt tevens dat u reeds geruime tijd niet meer op het door u gekozen adres verblijft en u evenmin een nieuw adres heeft meegedeeld aan het CGVS.

Zo maakt u het onmogelijk te oordelen of er, wat u betreft, sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit werd gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming ten aanzien van Bulgarije.

Bovendien geeft uw gedrag blijk van een gebrek aan medewerking in de asielprocedure, wat onverenigbaar is met het bestaan, wat u betreft, van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van voormeld Verdrag of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit werd gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming, en met de plicht van de asielzoeker om zijn medewerking te verlenen aan de overheid die over zijn verzoek moet beslissen.

Gezien u duidelijk blijkt over de Bulgaarse nationaliteit te beschikken en u dit element heeft achtergehouden bij uw asielaanvraag dient de status van subsidiair beschermde te worden ingetrokken.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6, eerste lid, 7° van de Vreemdelingenwet meen ik dat uw subsidiaire beschermingsstatus dient ingetrokken te worden."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster beroept zich, in wat zich aandient als een enig middel, op de schending van artikel 48/2 tot 48/5, 49/2, 55/4, 57/6, eerste lid, 7° en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet), van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de rechten van verdediging en van de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de algemene motiveringsplicht en het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel.

Volgens verzoekster is het paspoort waarop verweerder zich baseert niet opgenomen in het administratief dossier dat zij opvroeg bij het CGVS. Het is dan ook onduidelijk hoe verweerder hiervan op de hoogte werd gebracht. Door hierover geen informatie te verstrekken en het paspoort niet in het administratief dossier op te nemen, kan verzoekster zich niet verdedigen.

Verweerder voerde geen onderzoek naar de feiten. De oproeping waarnaar verweerder verwijst is niet in het administratief dossier opgenomen dat verzoekster opvroeg bij het CGVS. Bovendien verbleef verzoekster toen in het buitenland, zodat de aangetekende brief werd teruggestuurd naar het CGVS.

Ook hiervan is niets terug te vinden in het administratief dossier. De bestreden beslissing werd eveneens niet ontvangen door verzoekster en teruggezonden naar het CGVS.

Verzoeksters advocaat nam contact op met verweerder om het Bulgaars paspoort en meer informatie te verkrijgen. Tot op heden mocht zij dit niet ontvangen.

Verzoekster beschikt niet over de Bulgaarse nationaliteit noch over een Bulgaars paspoort. Zij heeft enkel de Iraakse nationaliteit en is afkomstig van Irak. Verweerder twijfelde hieraan in 2011 niet en verleende haar subsidiaire bescherming. De situatie in Bagdad is nog steeds onveilig.

Verzoekster vraagt zich af waar verweerder de informatie vandaan haalt. Zij reisde in 2011 naar België met een vals paspoort. Mogelijks gaat het om dit paspoort doch dit kan niet worden nagekeken aangezien in het dossier geen kopie van het paspoort is opgenomen. Als het inderdaad om dit paspoort gaat, kan verzoekster enkel volharden in het feit dat dit vals is. Als verweerder meent dat het paspoort echt is, moet verweerder dit bewijzen. Het is onduidelijk of dit werd onderzocht en het is niet duidelijk wat 'de informatie van de Belgische Federale politie' inhoudt.

2.1.2. Verzoekster voegt ter staving van haar betoog volgende stukken bij het verzoekschrift: het administratief dossier dat haar door verweerder werd toegezonden en een e-mail aan verweerder (bijlagen 2 en 3).

2.1.3. Ter terechtzitting legt verzoekster door middel van een aanvullende nota en om aan te tonen dat zij over de Iraakse nationaliteit beschikt een kopie neer van haar Iraaks paspoort (rechtsplegingsdossier, stuk 11).

2.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 57/6, tweede lid en 62 van de vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. In de bestreden beslissing wordt besloten tot de intrekking van verzoeksters subsidiaire beschermingsstatus op basis van het feit dat uit informatie van de Belgische Federale politie blijkt dat zij over een Bulgaars paspoort beschikt wat aantoonde dat zij de Bulgaarse nationaliteit heeft.

Deze informatie en (een kopie van) dit paspoort zijn, in tegenstelling met wat verzoekster beweert, weldegelijk in het administratief dossier opgenomen (stuk 19: landeninformatie). Hieruit blijkt dat verzoekster met gebruik van een Bulgaars paspoort en met als eindbestemming Sofia vanuit Togo (Cotonou) naar Brussel is gereisd.

Verzoekster heeft aldus haar werkelijke reisweg moedwillig trachten te verbergen. In het kader van haar asielprocedure beweerde zij immers aanvankelijk dat zij vanuit Irak naar Turkije reisde en vervolgens vanuit Turkije per vliegtuig naar België reisde (administratief dossier, stuk 15, verklaring, nr.35). Later tijdens haar asielprocedure beweerde zij dan weer dat zij vanuit Turkije per bus naar Europa reisde en dat zij vanuit een haar onbekend Europees land een vliegtuig naar België nam (administratief dossier, stuk 12, p.7-8). Dergelijke houding vormt een flagrante inbreuk op de medewerkingsplicht die op verzoekster rust. De medewerkingsplicht vereist van haar dat zij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van haar identiteit, leefwereld en asielaanslag. De asielinstanties mogen van een asielzoekster correcte en coherente verklaringen inzake eerder verblijf en de afgelegde reisroute.

Verzoekster geeft in het verzoekschrift aan dat zij heeft gereisd in het gezelschap van een smokkelaar en met gebruik van een vals paspoort. Ter terechtzitting ondervraagd overeenkomstig artikel 14 PR RvV, houdt zij vol dat zij geen officiële documenten heeft van Bulgarije, dat zij nooit in Bulgarije is geweest en dat het Bulgaars paspoort in het dossier een vervalst document is.

Uit de voormelde landeninformatie kan niet worden afgeleid of het Bulgaarse paspoort waarmee verzoekster naar België reisde, dat zou zijn uitgereikt op 10 januari 2010, een authentiek en op legale wijze verkregen paspoort is en of verzoekster op basis van dit paspoort daadwerkelijk de Bulgaarse nationaliteit bezit.

Daarenboven zijn er in het dossier een aantal elementen voorhanden die hierover twijfel scheppen. Zo beschikt verzoekster over originele Iraakse identiteitsdocumenten (administratief dossier, stuk 18: documenten). Haar nationaliteitsbewijs werd daarbij in Bagdad uitgereikt in juli 2011 (administratief dossier, stuk 12, p.8). Verzoekster legt ter terechtzitting tevens een kopie neer van een Iraaks paspoort, uitgereikt in Bagdad in juli 2011 (rechtsplegingsdossier, stuk 11). Verzoekster werd gedurende haar gehoor bij het CGVS bovendien uitgebreid ondervraagd omtrent haar herkomst van Bagdad en haar herkomst van Bagdad wordt door verweerder niet betwist. Uit haar verklaringen in dit kader blijkt dat zij op de hoogte was over de gebeurtenissen die zich afspeelden in Bagdad gedurende de periode voor haar vertrek uit Irak eind 2011 en nadat zij de haar toegeschreven Bulgaarse nationaliteit zou hebben verworven (administratief dossier, stuk 12, p.4-6).

Aangezien de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert om verzoeksters werkelijke nationaliteit(en) nader te onderzoeken, ontbreekt het de Raad derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 28 februari 2014 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS